

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

19 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2018/29 No: 568
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

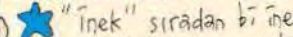
AKP hükümetinin OHAL'i kaldıracağı, ama yerine 30 maddelik terörle mücadele yasası getireceği iddia ediliyor.

HANI SİGARAYI
BIRAKMIŞTIN?

BU BAŞKA
MARKA...

Kılıçdaroğlu sorularımızı yanıtladı..

- 50

- atau vasandir Basrol segr

Sonra maret in maddesi
lex bedava atları, diye bozuldu biraz. Şöhret d

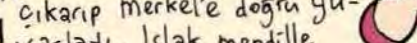
mi | 76 gr 5
★ CHP veto etti.

ya çalışırız. Birbirimizi
ellediğimiz dönemler

☆ Sörvaýurda ☆

mədi // dedi: "Trumpin penisin kafasının tutunca rəim

taktığını ve bunun özgür gilyimin bir parçası olduğunu
ve isteyenin istediği gibi giyineceğini. Bunun şu şekil so

Bir zamanlar insanlar isim listelerinin yayımlandığı gazeteleri tatlı bir heyecanla alırdı ve bunların en ünlüsü de anadolu liseleri, fen liseleri veya üniversite giriş sınavlarından sonra piyasaya çıkan "sınav sonuç" gazetesiydi. İnsanlar tatlı bir heyecanla ufaklık puntoyla yazılmış listelerde, binlerce, on binlerce isim arasında kendi isimlerini, çocuk çocuklarının isimlerini arar, aradıklarını istenilen bir okulu kazananların arasında bulduklarında ise hane halkı bayram ederdi. Ek yerleştirme listeleri ikinci bir umut olur ve öyle sanıyorum ki bu ek yerleştirme listeleriyle istedikleri yere girenler daha bir mutlu olurdu. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye**'de gecenin bir yarısı yayınlanan isim listeleri tatlı bir heyecan değil, endişeli bir korkuyla kontrol ediliyor. Bir gecede binlerce insanı işinden, görevinden, mesleğinden etmek ve bunu ruhsuz isim listeleriyle yapmak ve üstüne üstlük yaparken de gep gerinerek övünmek bir **Yeni Türkiye** fenomeni.

Ve **bir zamanlar**, her ne kadar Cüneyt Arkin "Ölüm bir kurtuluş değildir," dese de ölüm bir kurtuluştu. Neticede kanser bile, insanların yakasını öldükten sonra bırakır. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye**'de haftalar önce kanserden ölmüş bile olsanız hâlâ cezalandırılabilir ve işten atılabilirsiniz. **Yeni Türkiye** bu açıdan Cüneyt Arkin feslevesini izlemekte, "Ölüm bir kurtuluş değildir, ölüm bile az sız!" şiarını benimsemektedir.

Bir zamanlar, mahkemeler serbest piyasa ekonomisi aktörleri gibi davranmaz, bir mahkemenin kararını beğenmediğinizde rakip süpermarkete gider gibi başka mahkemeye gidip istediğiniz kararı aldmaya çalışamazdınız. Ama kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye**'de yıllar önce dava ettiğiniz ama

beraat eden bir karikatüre kafanıza göre tekrar dava açabilir; daha önce beraat etmiş bir karikatürü yayınlayan, sergileyen, pankart yapan insanları apar topar gözaltına alabilirsiniz.

Ve **bir zamanlar** bu ülkede insanlar; sarı öküzin hikâyesini az çok bilir, sonradan ellerindeki her şeyin uçup gideceğini bildiklerinden, o ilk sarı öküzü vermemek için uğraşırlardı. 22 Temmuz 2004'te **Eski** ve **Yeni Türkiye** belki de ilk kez karşı karşıya geldi: Eski Türkiye sarı öküz olarak Pamukova'da onlarca kişinin öldüğü tren kazasının sorumlularını istiyordu, Yeni Türkiye'nin istediği sarı öküz de kazanın unutulması, sorumlularının cezalandırılmak bir yana ödüllendirilmesine ses çıkartılmamasıydı. **Yeni Türkiye** sarı öküzü vermedi, **Eski Türkiye** de ama zorla ama gafletten kendi sarı öküzünü verdi, ortalığı birbirine katmak yerine onlarca ölüsüne ihanet etti, sorumluları unuttu, hesap sormadı. İşte kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye** yıllar içinde birer birer verilen sarı öküzlerin toplamıdır: Bağımsız milletvekilliğinin düşürülmesine hiç kimse sevmeyişi için hiç ses çıkartılmayan malum dolandırıcı da, yenilenen milletvekilliği seçimlerine aman bir kaza olmasın diye başka kimsenin katılmasına izin verilmemesi ve hukuk ve demokrasiye pek düşkün liberallerin buna itiraz etmeyi aklına bile getirmemesi de, ülkenin en büyük sermaye gruplarından birine çökülmesine sahibi antipatik diye alkış tutulması da, arka arkaya zorla çökülen, arşivlerine dek silinen gazetelere dandikti diye ses çıkartılmaması da, binlerce insanın aralarında üç beş de namılı katil var diye sahte delillerle yargılanmasına alkış tutulması da kuruluşunu bu hafta tamamlayan **Yeni Türkiye**'nin Eski Türkiye'den teker teker aldığı kimi sarı, kimi siyah öküzlerdir. Bu hafta sonu gerçekleşen tren kazasında ölenler, bu hafta sonu değil, 22 Temmuz 2004'te Pamukova Hızlandırılmış Tren Cinayetinde ölmüşlerdir aslında.

@baris_uygur

Kaç YıLODU? FIRAT BUDACI

Ali Ağaoğlu'nun at kılından yapılmış 120 bin TL değerinde "Hastens Vividus" marka bir yatağı olduğunu açıklamasının ardından kısa sürede 12 yatak satılınca, firma Türkiye'deki ortağını arayarak, "Ali Ağaoğlu kim?" diye soralı **7 yıl**,

Muhbirlik konusunda gençleri rahatlatmak isteyen İstanbul Emniyet Müdürlüğü "1550 Alo Kanka" projesini hayata geçireli **10 yıl**,

Düzce'de bir Kungfu okulunun açılışında kurdele kesmek yerine kapı önünde tahta kırılalı **17 yıl**,

Ankara Birinci Amatör Küme'de yer alan Onbirateş futbol takımı pilav üstü döner, bir dilim karpuz, yarım ekmek ve yarım ufak rakı ikramından oluşan bir menü ve birinci kadehin ardından çift kale maç vaatleriyle taraftarlarını sezon açılışına davet edeli **33 yıl**,

Ernest Hemingway bir kaza sonucu iki ayağı kırılan kedisi Willie'yi kafasından vurulı **65 yıl**,

Bir teknede röportaj veren müzik yapımcısı Şahin Özer, "Tayyip Bey şuradan atla desin atlarım," diyerek Tayyip Erdoğan'a olan sevgisinde fazla risk almayalı **9 yıl**,

Tuğba Özay, "Çok eğlenceliyimdir, çılgınyımdır. Ama yeri gelir ürkek bir kedi gibi de olabilirim. Dışarıda fırtınada bir kaplanım, içeriye girince limanda ise miço..." sözleriyle "çoğul kişilik bozukluğu" belirtileri göstereli **10 yıl**,

Varlığa Dayalı Menkul Kıymetler (VDMK) uygulaması yüzünden Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Tansu Çiller'e parti içinde "VIDIMIK Tansu" lakabı takılalı **26 yıl**,

Leblebi gibi gol attığı için "Pınar" olan soyadını mahkeme başvurarak "Leblebi" yapan Galatasaraylı Mehmet Vefa maçında 14 gol atalı **90 yıl olmuş**.

Merhaba.

“İlk kurabiye yapma deneyimim fiyaskoyla sonuçlandı, ağzıda dağılması gerekiyordu, elde dağılıyordu” dedi bir arkadaşım. “Hiçbir malzemeden de çalmadım” diye de ekledi.

“İyi kaleciler kötü goller yerler diyerek sürekli kötü gol yedim, kaleci olamadım” dedi bir arkadaşım.

Hayatta galiba en tahammül edemediğim şeylerden biri de şu. Müşterisini tanyan işletmenin bir süre sonra müşterisini takmaması durumu. Bu duruma gerçekten çok sinir oluyorum. Hep böyle oldu çünkü. Bir yerden ilk kez kötü alıyorsam mesela, o hep dünyanın en güzel kötfesi oldu. Tavladı yani beni. Akımlı aldı. Bir daha geleylim diye. Bir daha gittim tabii. Bir daha bir daha derken köftenin tadında bir bozulma, ne bileyim bi dedi yok bi duzu yok olma durumları oluşmasıyla tam köfteciye sorgulamaya başlamışken de beklemiş soğuk köfteler vermesiyle e ebeninki artuk demem de bir oluyor; o oluyor. Süper cümle kurdum yine, o oldu. Çok da iyi oldu, çok da güzel oldu. Du. Sonra da hiç gitmiyorum oraya. Kaybetti işte beni. Çünkü nasılsa onundum, bi yere gitmem sandı, aşk gibi işte, eskisi gibi üzerine düşmedi, önemsemedi, kaybetti, şimdi anlayacak değerimi. Bir başka köfteci’de gördüğü gün yıkılacak. İçin için çok ağlayacak ama iş isten de geçmiş olur. Cak. Ak. Kak. Kuzguncuk’ta mesela, bisikletimle her gittiğimde hep çay içtiğin yerde bugün artuk sabırım taşı, orayı da sildim. Zaten pek matah bir yer sayılmazdı ama bugün bayağı bir bayat çay gelince, eeh daldım artık. Çay öyle bıraktım, yanına da iki lira’yı bıraktım. Kalktım oradan. Verdiğim mesaj alınmıştır umarım ama artık ben yokum. Ben yan taraftaki çaycıda olacağım artık. Sen de kiskancından çatla da patla. Arkadaşlarım da orada yanımda olacaklar tabii. Pisler sizi be. İğrençsiniz kötüsünüz. İşinize saygınız yok. Bir keresinde de su istemiştim de tarihi geçmiş su getirmiştiniz bana. Pisler.

Geçenlerde güvercinin arkadaşımı kümesine ziyarete gittim. Dönek’çi kendisi. Olağanüstü bir olay. Gerçekten çok sayko bir kafa. Dönek’i bango’yla birlikte uçuruyor. Öbür türlü dönek çok savruk uçar. Bango dönek’e kılavuzluk ediyor gökyüzünde. Belli bir yükseklik ve açıda geldiğinde arkadaşım başka bir güvercinle parıltı veriyor aşağıdan. Dönek’in yeryüzüne bir kurşun gibi döne döne geldiği o anlara şahit olmak gerçekten akıl alan bir deneyim. Kuş yere çakılacak sanıyorsunuz fakat son anda toparlayıp konuveriyor yere. Yaklaşık üç saat kadar kuş uçurduk öyle. Tüm güvercinlerine gözü gibi bakıyor. İğneler ilaçlar, dezenfekteler ve daha neler neler. En güzel karışım yemler, yeşillikler. Gurur duydum arkadaşımla ona öyle izlerken. Çünkü sadece bir güvercinici değil, aynı zamanda bir hayvansever de. Çünkü bazı güvercinciler sadece güvercincidir. Hayvan sevgisizliğe pek alakalı yoktur. Mesela eğer dönek besliyorsanız, dönek’lerin yere çakılmaması için kümeslerinizin açıklık bir yerde olması şarttır. Öbür türlü bir çatıya, bir ağaca, ne bileyim, birçok şeye çakılıp hayatlarını kaybedebilirler. Maalesef böyleleri de var. Arkadaşım normalde kendi çatısında kümesi olduğu halde sırf bu dönemler için yer kiralamış bir de. İşte bu harika bir şey. Böyle arkadaşlara sahip olmak dünyanın net en güzel şeyi. Çok çok güzel bir şey bu gerçekten.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Gelen kanalları kuruyusca. Pis. “Geçen manıtamla tatile gittik” dedi. “Manita da mı var senin” dedim. “Var tabiri” dedi. “Ee” dedim. “Ne bileyim işte tatilde manıtayla ne yapılır, yenilir içilir sevişilir biliyorsun” dedi. “Yaani” dedim. “Bir gün iyi bir kahvaltıcıya götürüyem dedim, kahvaltıcı dandik çıktı, aç kaldı resmen manita” dedi. “Ee” dedim. “Ben yine ekmekte abandım, ben bir şekilde doyduym ama” dedi. “Sonra” dedim. “Sonra da akşam bir bara götürüyem dedim, bar da salaş çıktı, pek hoşlanmadı, mutlu olamadı yani” dedi. “Sonra noldu peki” dedim. “Ben ayı gibi içtim ama” dedi. “Sen yaşımaşşın hayatı, manita darda kalmış” dedim. “Resmen öyle oldu” dedi, “akşam da sevşeceğiz, demesin mi bana, önce hak etmen lazım demesin mi bana” dedi. “İlginçmiş” dedim. “İlginçmiş ama inanılmaz iyi bir cevap verdim, yine sevgilik ki” dedi. “Ne dedin ki” dedim. “Ne diyeceğim” dedi, “meme ve g.t, yani tüm bunlar, o kadar güzel şeyler ki, bunlar asla hak edilmez, yeryüzünde bunları hak edecek bir erkek yok, bunlar ancak bir lütuftur, bir hediye dir erkeğe dedim, resmen akınlı aldım manitanın, daha da harlı sevgilik” dedi. “İğrenç bir çiftsiniz” dedim. “İğrenciz miğrenciz ama hayvan takılıyorruz, çok mutluyuz lan” dedi. “Gitsene sen” dedim. “Zaten durmam, manita bekliyor; manitacılık resmen” dedi gitti. Sustum. Orta halli sustum.

Kedi Çiko da manyak. Kedi Venüs bunu zaman zaman hırpalıyor. Yani canı isterse istediği zaman hırpalayabiliyor. Çiko’nu nün gücü yetmiyor Venüs’e. Çiko da sanki Venüs tarafından yine hırpalanmış da gözüne darbe almış gibi tek gözü kapalı bakıyor bana. Venüs’ü azarlamamı istiyor. Çünkü daha önce gerçekten de böyle bir şey olmuştu ve Venüs’ü azarlamıştım. Yine azarlayayım istiyor. Kedi işte.

Hoşça kal.

“İlahiyya”
20 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00
27 Temmuz Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 339 93 39
28 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49

Furkan Özçoban

DOKTORLAR YAŞAMAZ DEMİŞTİ...

KİM BİLİR NE GÜZEL ŞEYLER ANLATTIĞI İLBER ORTAĞI... NE GÜZEL BİLGİLER VERDİN... KEŞKE ÖKÜZ GİBİ ÇUBUK KIZAKERE DADANMASAYDIM EN UFAK BİŞEY DUYMADIM... HOŞÇAĞAL...

KATIRT!! KORT! KOKART!!

Morgan Freeman gelip borç istese çekinmeden verecek bir sürü insan tanıyorum. Kendi imkanlarımla ufak bir kamuoyu araştırması yaptım, okurlarımızdan %80'i Morgan Freeman

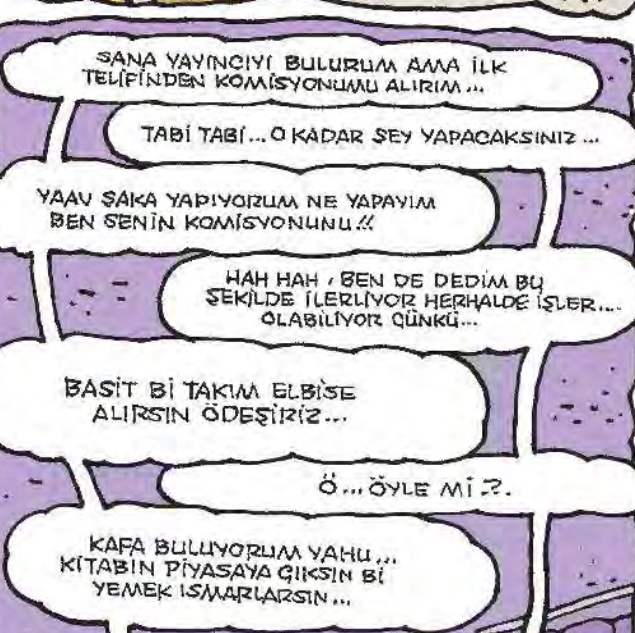
borç istese anında neyi var neyi yok çıkartıp vermeye hazır, %20'si de vermeden önce "Hayırdır kardeş, ne için lâzımdı?" diye sorduktan sonra büyük ihtimalle verecek durumda. Okurlarımızın %60'ı Morgan Freeman'ın borcunu geri ödeyeceğinden son derece emin, %20'si Morgan geri verse de kabul etmiyor, kalan %20'si ise hâlâ "İyi de ne için istiyor, önce onu bilmek lâzım," diye cevap veriyor.

Tabii sadece beş kişiyle etkili bir kamuoyu araştırması yapmak çok doğru değil ama olsun. En azından o beş kişinin dördünün kandırılmaya son derece müsait kalan birinin de (İlyas) basbayağı pinti bir herif olduğunu öğrenmiş bulunduk. Lan oğlum İlyas, Morgan Freeman borç istiyorsa durum acayip demektir, herif hastaneden çıkıp memleketine dönmek için borç istemiyordur herhâlde, demek ki gerçekten o an için paraya sıkışmış. Kaldı ki bu senin "Ne için istiyormuş ona bakarım," tavrının arkasında Morgan Freeman'a borç vereceğini söyleyen de ben de hemen ardından borç istesem bana vermezlik edemeyeceğini bilmenin getirdiği bir sancı var, onu da anlamadım sanma. Gerçi İlyas da haklı, şimdi ben diğer dört kişiden borç istesem, daha az evvel "Morgan Freeman'a seve seve borç veririm," dedikten sonra bana veremeyeceklerini söylemeleri zor olur.

Tabii az kişiyle yaptık falan ama İlyas kuntizini saymazsak genel eğilim Morgan Freeman'a borç vereceğiniz yönünde. Arkadaşlar insanlara çok çabuk güveniyorsunuz, Morgan Freeman sevdiğimiz bir insan ama mali konularda kumarbaz mıdır, it kopuk mudur, madde bağımlısı mıdır bildiğimiz bir şey değil. Bakın devir başka bir devir, gönülünüzden kopuyorsa siz yine isterseniz Morgan Freeman'a isterseniz Charlie Sheen'e borç verin ama geri verir mi diye beklemeyin. Zaten dikkat ederseniz Morgan Freeman son yıllarda tefeciye borcunu ödemeye çalışan garip gibi dandik dandik bir sürü filmde oynuyor, o bildiğiniz Morgan'dan eser kalmamış. Neredeyse adamı Youtube videosuna çağırırsanız gelip oynayacak.

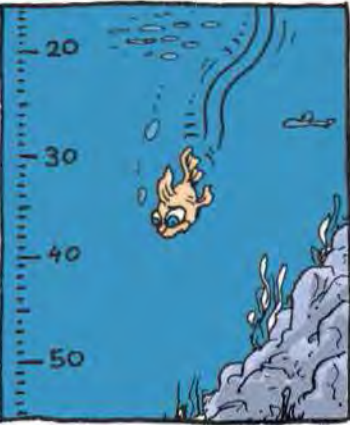
Tabii siz şimdi bunun üzerinden biraz uzun boylu düşünürseniz bu devrin nasıl bir devir olduğunu daha iyi anlamak mümkün. Yani şimdi bizim Ömer Göksel koskoca Morgan Freeman'a borç vermeye tereddüt edecek, Uğur Gürsoy; hadi it kopuk falan ama neticede Hollywood yıldızıdır, Charlie Sheen yan masada hesabı öderken bozukluk çıkışmayınca bir yirmi lira ateşlemeyecek ama bankalar size her istediğinizde kredi verecek öyle mi? Bir kez daha düşünün. Alakası var yok ayrı mesele ki alakası da var ama anlatması çok uzun sürer. (Hiçbir şey uyduramamak)

Bugünlere gelirken geriye dönüp baktığınızda birer birer verdiğimiz sarı öküzleri saymaya yer yetmez ama geçen gün arşivi karıştırırken fark ettim, 1980'li yıllarda takvimler kasım sonu aralık başını gösterdiğinde otomatikman başlayan bir temel tartışmamız var: TRT'nin yılbaşı eğlence programında dansöz çıkacak mı yoksa çıkmayacak mı? Bakın bunu hiç tartıştırmamamız, çıkmasını diyenleri ciddiye almamamız, cevap dahi vermememiz, bu görüşteki adamları bırakın TRT'nin başına getirmek, Kavaklıdere ilçesinin sınırlarına bile sokmamamız gerekiyormuş demek ki. Kavaklıdere'den emin değilim gerçi, ben çocukken TRT yarışmaları için falan adres verirken hep Kavaklıdere Ankara derdi diye kalmış aklımda. Ama dikkat ederseniz bunun da konuyla ilgisi yok. Önemli olan kendi payıma hiç izlemesem, izlemeyi sevmesem ve biraz itici bulsam da dansöz.

ve SİNEM
derinlere
gagırıyor

cihan kılıç

"Sen esmeyi seviyorsun, ben esintiyi..."
Amy Winehouse - 'Back to Black' şarkısından

CHP: Yargıtay, Danıştay, Sayıştay... Hepsi Ak Parti'nin elinde... CHP, sadece Kurultay'la meşgul...

PİLLİ SAVUNMA BAKANI: Son yerli, askeri icadımız.Dünyada bir tek bizde var. Uzaktan kumandalı üstelik...

MARADONA: "Filistin halkının bir numaralı hayranıyım" dedi Maradona. İki numaraya da ben talibim. Amma, Maradona'nın bir numaralı hayranı kesinlikle benim...

LİLİ MARLEN: 1938 yılında Norbert Schultze ile Hans Leit tarafından Almanya'da yazılır "Lili Marlene" şarkısı. Basit bir şarkıdır, bir sürü subayla takılan fakat nihayetinde askerin birine tutulan bir kızın yükünü anlatır. Satırlarında ince, gizli bir alay sezilir. İki müzisyen, bu şarkıyı yapımcılara sunup dururlar, hep geri çevirilirler. Tam 12 firma onları reddeder. İşveçli Lola Anderson adlı bir şarkıcı, Lili Marlen'i beğenip repertuarına alır sonunda. Boşuk, buğulu bir sesi vardır Lola'nın, konserlerinde bu şarkıyı hep sona saklar. Plağa okur şarkıyı, yine tutmaz, fazla satmaz. Bir gece, Belgrad'dan Afrika'ya yayın yapan bir Alman istasyonu plağı çalar. Elindeki plakların çoğu bombardıman sonucunda kırılmış, kullanılmaz duruma gelmiştir, sağlam diye mecburiyetten çalarlar Lili Marlen'i. Ertesi sabah, radyoya şarkı için istekler yağmağa başlar. Şarkının Afrika'da gördüğü ilgi Berlin'de duyulur, opera sanatçısı Madam Goering, bir gece bu şarkıyı Nazi kodamanlarına söyler. Ansızın ün kazanır Lili Marlen, durmadan radyolarda çalınır. Lola Anderson, askerlerin sevgilisi haline gelir, elden ele resimleri dolaşır, sahradaki portatif gramofonlardan buğulu sesi yükselir. İngiliz Sekizinci Ordusu, bazı Alman askerlerini esir alıp da plağı bulunca önce

İngilizlerin, ardından Avustralyalıların diline takılır. Bir kızın "kirli sürvenlerini" anlatan bu Alman şarkısını komutanlar pek hoş karşılamaz, yasaklamayı düşünürler. Lakin geçmiş olsun, şarkı Amerikan ordusuna da yayılır, yasağın çare olamayacağı anlaşılır. (Savaş şarkılarının savaşta dair olması şart değildir, Avustralya askerlerinin dilinden düşmeyen bir başka şarkı olan "Waltzing Mathilda" da savaş anlatmaz, koyun hiszlığıyla ilgilidir!) Amerikalılar, Lili Marlen'in sözlerini bütünüyle değiştirirler; müzik aynı müziktir ancak söyler Alman aleyhtarıdır artık. Şarkıların pasaporta, vizeye ihtiyacı yoktur, sınırları kolayca aşabilirler. John Steinbeck'in dediği gibi, onca hengameden sonra, Nazilerin dünyaya verebildikleri tek şey olmuştur Lili Marlen...

SOSYAL MEDYADA DARWİN: 91 arkadaşın evrimiçi...

NOTER ADAMIN SAMET'İ: Reklamda Samet isimli genc, on gün boyunca "noter huzurunda" bilmemne jiletyle traş oluyor ve bu sürenin sonunda markaya aklı yatıyor. Noter huzurunda traş nasıl olur? Noter, günbegün Sametgil'e mi gidiyor? Yoksa Samet mi noterin huzuruna doğru deviniyor? Noter, bu gözlemler için günlük ne yövümiye alıyor? Her gün aynı saatta mı buluşuluyor, yoksa gün içinde mi karar veriliyor? Dördüncü veya beşinci gün, samimiyet ilerlemiş olup, "Takil sen Samet, arkadaş sayılırız, ben varmışım gibi yap traşını!" demiş midir noter? Samimiyetin iyiden iyiye ilerlemesi ve dokuzuncu, onuncu günler noterin Samet'i bizzat traş etmesi acaba yaşanmış mıdır!?

EY AZİZ TİCARET: Büyük şairimiz Yahya Kemal'in kısa bir süre sülük ve kenevir ticaretiyle iştigal etmesi...

TATİL BELDESİNDE SABAH: Kaldığım pansiyonda kahvaltı 8-11 arası dedilerdi, yazıyla uğraşıp uyumadan 8.30'da gittim, sadece bir kadın var. "Daha kimse gelmedi, gelirler" dedi. Gaste maste aldım, bi kahve gördüm, tost ve çay söyledim. Orda da yan masanın muhabbetine tanık oldum. Galiba çaya yeni zam gelmiş, 1.5 lira olmuş. Masadakilerden biri "Ben anlamam arkadaş, beş liralık içerdim, gene beş liralık içicem" dedi. Kahveci "N'apiim abi, üç buçuk çay mı verim?" dedi. Adam "Nasil istiyosun öyle yap!" dedi. Çok hızla önce siyaset, sonra futbol konuşular, sonra gene çay fiyatları konuşuldu...

KISA HAYAT: Baba parasıyla para babası olmak...

SCRABBLE: Bir dönem çalıştığım yerin patronu ve gene ordaki bir mesai arkadaşımla scrabble oynamaya dadanmıştık. Habire oynuyoruz, ya ben kazanıyorum veya diğer arkadaş. Patron hiç kazanamıyor, ikinci olduğu zaman

sevinliyordu. Bir gün arkadaşım "Öğlum adam patron, yalandan bi yenilsek mi?" dedi. Güldüm, iyi espiri diye. Bakтім, adam ciddiymi. Baya baya bilerek yenilimeye razıydı 'mayış akış' için. İnsan evlatları çok çeşitli oluyor...

OTELLERDEKİ TUVALET BANTLARI: Ne ara başladı bu uygulamaya, ne gereği var, hiç anlamam. "Sizden evvel kimse

çımadı buraya!" diye kandırır gibi...

DELİDUMAN: Sıcaklar kafamı fazla ısıttı galliba, Emrah Serbes'in romanının adını yanlış yazmışım geçen hafta. Doğrusu "Deliduman" elbette. Nice sağlam detay barındıran romanda, iki genç kızın telefon yazışmaları bilhassa enteresan. Emrah'ın "Erken Kaybedenler" adlı hikaye kitabını da çok severek okumuştum, olağanüstü etkileyici, dokunaklı bir kitap. "Müptezeller'i henüz okumadım, o da sırada...

VIDEO HAKEM: Peki bütün stadyum hakemi beklerken, o gidip orada komik video seyrediyorsa ya, kedili medili...

KIRKYEDİ METRE: Yüksek Kaldırım'da müzik aletleri satan bir mağazada çalışan arkadaşını ziyarete gider Kerem Altındağ. O sırada içeriye müşteri girer. Doğu bölgelerindeki köy düğünlerinde kullanılmak üzere telsiz mikrofon isteyen 60-65 yaşlarında bir amcadır. Satıcı, ellerinde kırk-elli metre menzilli bir mikrofon olduğunu söyler ama amca bu menzili ısrarla "kırkyedi metre" olarak algılar, o şekilde kullanır. Konuşmanın kalanında 47 metre, herkes tarafından o kadar benimsenir ki, içinde "kırkyedi metre" geçmeyen bir cümle kullanılmaz olur. Sonuçta daha uzun menzilli bir mikrofon isteyen amcaya satılamaz o mikrofon ancak menzilli kırkyedi metre olarak tescillenmiş olur durduk yerde...

YEŞİL: Lale Leyla ile boya yapıyoduk, tesadüfen mavi ve sarı boyalar vardı. İkisini birbirine karıştırınca çok şaşırdı, 'Yeşil!' diye bağırdı. İlk gören için hakikaten mucize...

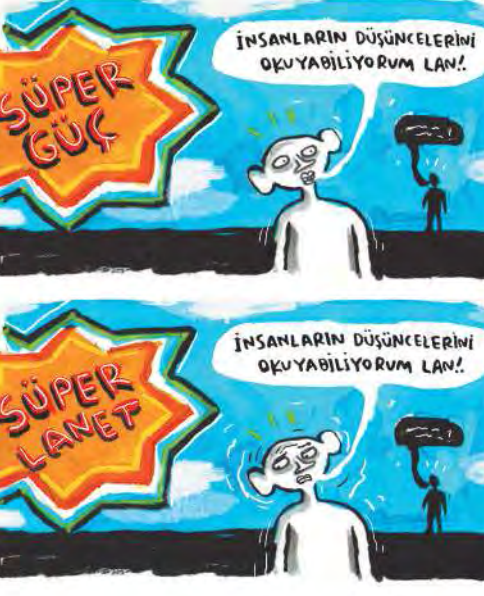
BİR MÜJDE VER ŞU KALPLERE: Geçen evde yazı yazıyordum, televizyonda "TRT Müzik" açıldı. Yazı bitti, çay koymak için kalkarken dizimdeki hali sahadan yadigar kabuğu yoldum. Mutfağa giderken, ayağıma doğru olduğum kabuktan ince yol yaparak kan aktı. Tam da o sırada, televizyonda "Hey sevgili dünya, dönmeye başla / Sonsuz olsun kahkaha" diye şarkı başladı. Kırk yıl öncesinin şarkısı. O şarkı, dizimde kabuk, elimde çay; "Neler oluyor" dedim. Bir anda kırk yıl geriye gittim. Şarkı da şöyle diyordu: "Bir müjde ver şu kalplere..."

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguenturk

CEM GÜENTÜRK

Gizem Günlükleri

@kaansezyum

Yakın gelecekte, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir... Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi **GİZEM'in** (Gizli-Emniyet) en gizli ajanları ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.

Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur.

Bölüm 2

Yörüngeden gelenler...

(Klon da olsak insan yerine konmak isteriz)

Haberlerde Uşak'ın Narlı köyünde 7 yıl önce uzaylı gördüklerini söyleyen bazı vatandaşların önceki sabah da yine uzaylı gördüklerini iddia ettikleri söylenmektedir. Vatandaşlar uzaylılara önce çay, elma ve ceviz ikram ettiklerini, uzaylıların ise bu ikramları beğenmeyip surat astıklarını anlatır. Bunun üzerine köylüler uzaylılarla en azından bir selfie çekmek için yaklaşırlar fakat fotoğraf makinelerinin flaşlarından rahatsız olduklarını anlamayan köylüler, kendilerine uzaylıların el kol hareketi yaptığını sanıp uzaylıları sopayla, taşla döver... Dayığı yiyip kafası gözü yarılan uzaylılar gemilerine binip kaçmıştır haberin anlattığına göre. Videoda elle boğaz kesme hareketi yapan vatandaşlar görürüz.

Narlı köyü eski muhtarı da bu cisimlerin 2001 yılından beri aralıklı olarak geceleri çok alçaktan ışıklı ve yavaş bir şekilde geçtiğini ve köylüleri rahatsız ettiğini söylemektedir arkadan...

Ajanlarımız habere gülüp geçer. Fakat iki gün sonra bir haber daha çıkar. Köyün orta yerine gökyüzünden yeşil bir şişe benzeri bir şey düşmüştür. Bu kez haberlerdeki

köylüler şişeyi kırmaya çalıştıklarını fakat hiçbir şekilde buna muaffak olamadıklarını anlatmaktadır. Canlı yayında şişeyi bu sefer biçerdöverle parçalamaya çalışırlar, yine olmaz...

Ajanlarımız bu kez de Uşak'a hareket eder. Köye vardıklarında şişenin köy meydanında parlamaya başladığını görürler. GİZEM'in en akıllı insanı bilim adamı Bekir Tekir'in verdiği okunmuş büyüteç sayesinde şişenin içinde yazan bir şeyler olduğunu fark ederler. Şişenin üzerinde bir koordinat ve bir zaman yazmaktadır. Ülke yaz saatinden çıkmadığı için koordinatı çözmelerine rağmen, şişedeki zamanı tam anlamazlar. Ama koordinat şişenin o anda olduğu noktayı göstermektedir.

Bir saat sonra bulutların arasından minibüs şeklinde bir UFO ve yanında damperinde bir sürü yeşil uzaylı taşıyan AS900 inşaat kamyonu şeklinde bir UFO, ışıklar ve çok kötü müzikler saçarak köy meydanına iner.

Uzaylıların reyisi bizimkilere **"Siz bizim çocuklara yanlış yapmışsınız."** der ve yanındaki dayak yemiş uzaylıları gösterir. **"Ne istediniz gencecik sabilerden kardeş?"** der. Uzaylı da tam bizim gibi konuşmakta ve hareket etmektedir. Elindeki ışıklar saçan tesbihini sinirle sallayarak **"Bak kardeş, biz de bu yörüngenin çocuğuyuz, neden böyle hareketler yapıyorsunuz bize, ayıp değil mi?"** diye posta koyar. **Gezegeni tek telefonda yok edeceğini** söyleyip, herkesi tehdit eder.

Devreye giren ajanlarımız durumun bir yanlış anlama olduğunu, durumu telafi etmek için uzaylı kardeşlerimizi bir gün köyde, gerekirse bir büyük şehirde misafir etmek istediklerini söyler...

Uzaylı reyiz bu durumda **"Biz de memleketimizden uzakta klonlarız sonuçta, canız ama canlı değiliz** bir noktada, vatan toprağı hasretiyle uzak yörüngelerde göreve gelmiş klonlarız, belki de biraz eğence bizim de hakkımız" der ve teklifi kabul eder.

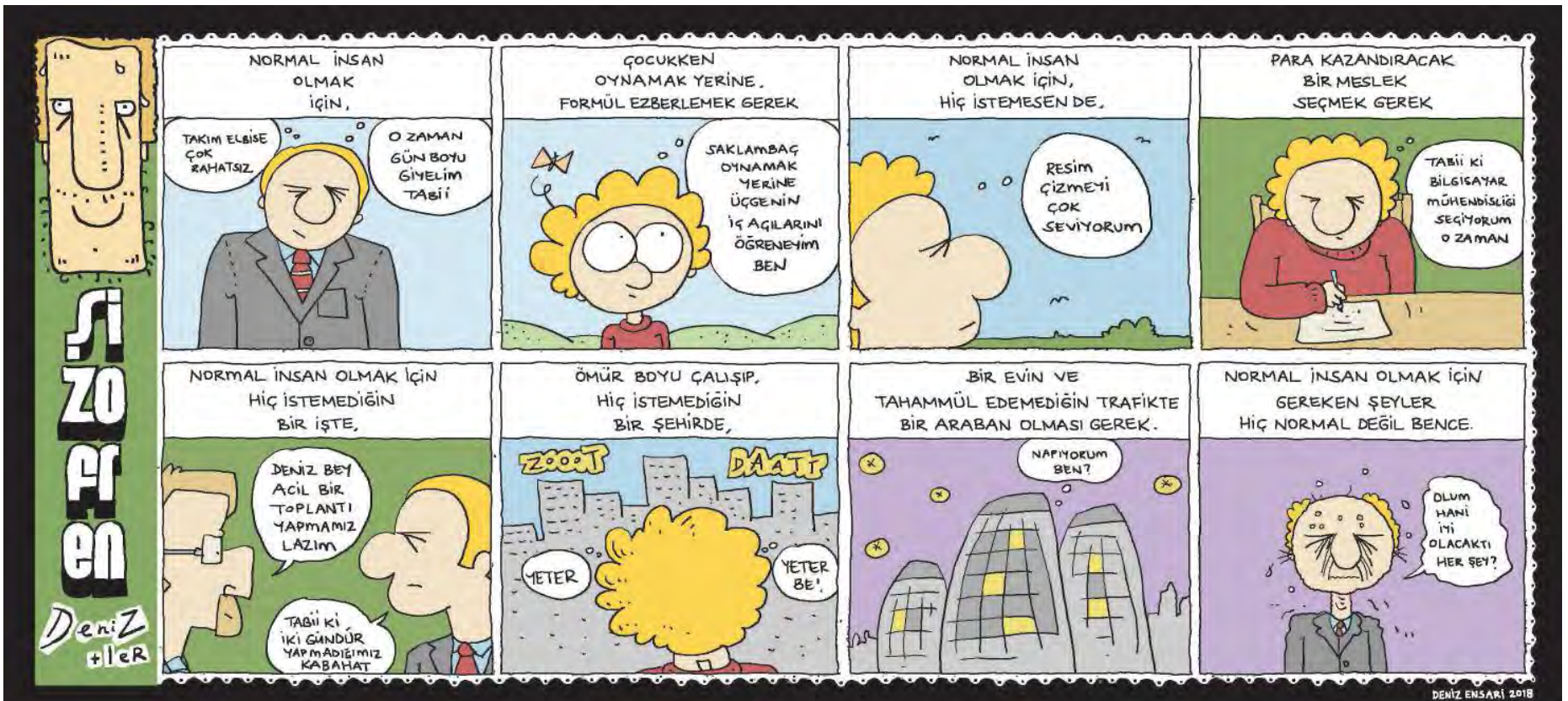
Anlaşma sağlanınca köyün muhtarı bildiği çok güzel bir pavyon olduğunu, akşam güzel bir ortam ayarlayabileceğini söyler. Uzaylılar da bu duruma sevinir. (Bu arada uzaylılar klon oldukları için aslında gerçekten canlı sayılmamaktadır. Uzaydaki sınır ötesi operasyonlar ve keşifler için kullanılan birer İHA gibidirler. Onlar da kendilerine "insan" gibi davranılmasından çok hoşlanmıştı. Ayrıca pavyona da uzun süredir gitmemişlerdir.)

Fakat işler sandıkları gibi gitmez. İlk gece pavyonda uzaylılara delicesine hesap çıkar. Gecenin 4'ünde pavyon çalışanları uzaylılara bıçak çekip ATM'den para çektirir... Ertesi gün uzaylı reyiz durumu bizim ajanlara anlatır. Bunun üzerine uzaylılarla rakı-balık yapmak için sözleşilir. Fakat bu kez de yemeğin yendiği lokantanın otoparkına park eden UFO'ların teypleri çalınır, lastikleri bıçaklanır. Uzaylılar ne kadar uzlaşmak istese de her seferinde başlarına farklı farklı sıkıntılar gelir. En son gece iş rakıyı fazla kaçırmış bir uzaylıya köy meydanında cinsel içerikli mesaj atarak tacize kadar gider...

Uzaylı reyiz bu işin böyle gitmeyeceğini söyler. Bizim ajanlar yine devreye girer bu sefer son şans olarak uzaylıların heykelinin köy meydanına dikilmesine karar verilir.

Köy meydanındaki heykeleri görünce, kendileri ilk kez gerçekten "insan / canlı" yerine konulduğunu hisseden uzaylılarla bizim köylüler ve ajanlar arasında duygusal anlar yaşanır. Uzaylılar bir daha rahatsız etmeme sözünü verip bizimkileri ve dünyayı bırakıp köyden ayrılır.

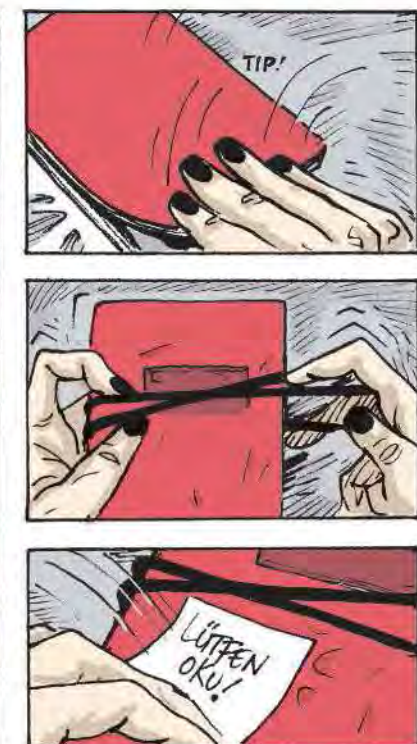
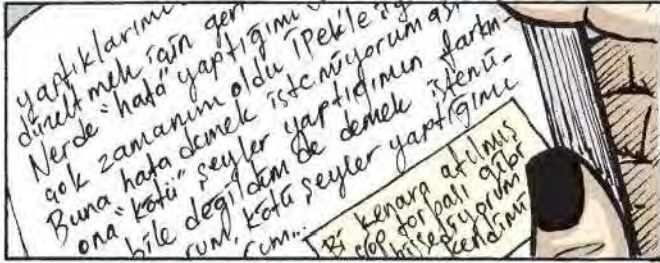
Dünya bir kez daha GİZEM sayesinde kurtulmuştur, ne yazık ki bunu bir avuç köylü, iki ajan ve bilim insanı Bekir Tekir dışında kimse bilmeyecektir.

DENİZ ALTIN 2018

Çarpışma İpek & Burak

yazar: 42er oky

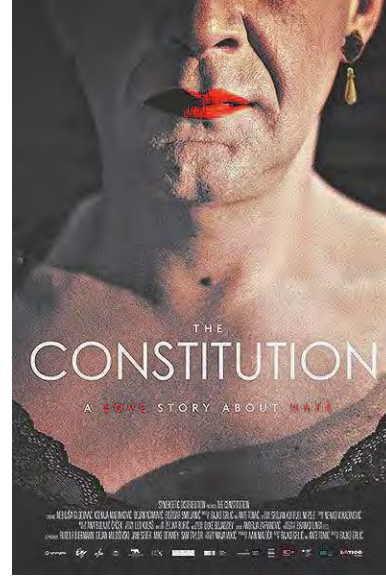

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gizli bahçenizde/ Açan çiçekler vardı,/ Gecelerde ve yalnız./ Vermeye az buldunuz/ Yahut vaktiniz olmadı." Behçet Necatigil

SANTİGRAT/KIRKİKİ DÜŞÜNCELERİ

Antalya. Öğlen. Güneş binanın tam üstünde. Kırkiki derece. Caddedeki palmyeler/hurmalar tatlı tatlı salınıyor.(sanki deniz altında, su içinde olup biter gibi, yavaşlatılmış, yosunlarınkine benzer hareketlerle) Aslan yelesiyle mısır püskülü arası, ağır ağır kıpraşan o sararmış eski yapraklar en alta. En çok sevdiğilerim. Sık sık buduyorlar onları.Yazık. Onlarla beraber çok daha hoşlar hâlbuki. Kesmeyin. (olur) O uçuk/yanık sarıyla parlak yeşilin uyumu.(işin renginde) Klimanın hortumunun ucundaki sudan içen iki kumru. Balkonda. Balkon kapısı birden kendi kendine açılıyor.(dünyanın en geniş iç hacimli fırınına açılan o kapı) Odanın içine doğru ejderha nefesi. Dışarda kalmış sandalyeyi yangının içinden kurtarır gibi hızlıca alıp kapatıyorum. Dünya kupası finali var akşam. Onu bekliyorum. Hayatımın hiçbir döneminde futboldan anlayan biri olmadım. (mukadderat) Yetmişler'de, seksenler'de (bu çeşit uluslararası maçlarda) iki takımdan nispeten daha fakir olanını, ikisi de aşağı yukarı benzer bir fakirlik içinde çırpınıyorlarsa tarihlerinde diğerinden daha fazla eziyet çekmiş, sömürülmüş olanlarını... Beyazlara karşı zenciler. Kapitalistlere karşı sosyalist ülkeler... Hırvat'ları tutuyorum. Tabi kolay bir iş değil bu. Mostar köprüsünün yıkılmış, iç paralayıcı hali. Unutmadım. O katliamların falan anısı taze henüz. Hırvatların dokuz ay süren Mostar kuşatması. Boşnaklara yaptıkları zulüm. Balkanların kanlı geçmişi. Bir film Hırvatları tutmamı kolaylaştırıyor yalnız. (?Ne) O film. Zihnimde kanlı canlı, hala kıpırdanıp duran kalıcı bir iz bırakmış o film.(dedim futboldan anlamam, film'e geçmiş bulunuyoruz, buyrun) Film de zaten bu mevzu üzerine.; Bu mevzular... Bunca kanlı geçmiş aşılp oturup konuşulabilir mi; birbirimizi anlayabilir hatta sevebilir miyiz? Birbirlerini yani. (Sırlar'la, Hırvat'lar, filmde--yüzlerce yıl boğuşup durmuş o iki halk--) Geçmişten gelen nefretler, ırkçılıklar, ayrımcılıklar, önyargılar üzerine; bütün bunlarla "başa çıkabilme imkanı/ ihtimali" üzerine yapılmış o muhteşem film. Bir film ne yapabilir ki? Çok şey yapabiliyor. Gerçi filmin dahi yönetmeni (Hırvat) Rajko Grlic "Filmlerin hayatları değiştirebileceğine inanmayanlardan biriyim. Filmler devrimlere neden olmaz, toplumu değiştirmez veya insanları iyileştirmez" diyor bir röportajında. Epeydir bu filmde söz etmeyi zaten düşünüyordum burada, dünya kupası vesile oldu. Filmin Hırvatça adı şöyle:"Ustav Republike Hrvatske",

İngilizcesi:The Constitution/Anayasa yani."Nefret üzerine bir aşk hikâyesi" yazmışlar alt başlığına. Hikâye müthiş. Hırvatistan'ın başkenti Zagreb. (2016 filmin yapım tarihi) Depresif, asık suratlı, mutsuz, sert, katı, ırkçı profesör (orta yaşlarda bir entelektüel) Vjeko, okuldan dönmüş, ünlü eski bir faşist subay, artık yatalak (bacakları dizinden kesik, felçli, tam konuşmıyor da)

yaşlı babasıyla birlikte yaşadığı, (onun bakımını da yaptığı) eski eşyalarla dolu o loş evde ayna karşısında. Dudaklarını boyuyor.Vjeko peruğunu başına takar, süslü kadın kıyafetleriyle sokağa çıkar.Yüzünde hep aynı acılı ifadeler. Hep aynı bara gider. Profesör Vjeko sokaklarda "Katarina" olarak dolaştığı gecelerden birinde, (evine dönerken) travestilerden nefret eden bir grup gencin saldırısına uğrayacak, (Onlarla boğuşur da) komşusu hastabakıcısı Maja'nın yardımına muhtaç bir hale gelecektir. Askıya alınmış koluyla en azından bir müddet düzenli yapması gereken işlerini aksatacağı babasının bakımını komşu Maja üstlenir. Profesör bir teşekkür olarak, şiddetli nefretine rağmen Maja'nın polis memuru

Sırp asıllı kocası Ante'ye o aralar vermesi gerekli bir imtihan için yardımı kabul eder. Polis memuru Ante'nin imtihanı Hırvat Anayasa'sıyla ilgilidir. Birlikte, içinde günlük hayatta olana bitenlere hiç benzemeyen güzel

sözler yazılı: eşitlikçi, azınlıklara, zor durumdaki insan gruplarına saygıyı öngören anayasayı çalışırlar. Adım adım, birbirlerini tanıdıkça değişeceklerdir. Rajko Grlic şöyle anlatıyor: "Birinden nefret etmeyi bıraktığımız anda, onların aslında kim olduklarını anlayabilmek için

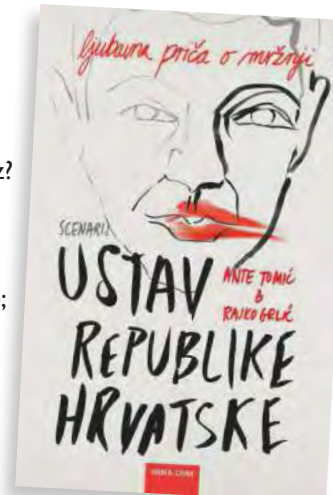
merak ederiz. Bu, aynı zamanda, içimizde insanlara doğru beliren ilk adımdır ve sonrası bir tür aşktır. (...) bir şey keşfettiğinde o zaman bakmaya başlarsın. O zamana kadar, insanlar etiketler olarak- - Ustasha, Çetnik, Sırp, milliyetçi Hırvat ... kalır. Ama mesela, birilerinin

bacaklarındaki damarlarla ilgili bir problemi olduğunu öğrenir öğrenmez, onlar hakkında bir şeyler öğrendiğinizde, onlar bir insan olurlar... bir isim ve soyadı ile. Ve sonra seni bir çeşit aşk dediğim bir şeye getirecek bir ilişki başlar"

"Filmlerin hayatları değiştirebileceğine inanmayanlardan biriyim" diye başladığı söyleyişi şöyle bitiriyor Rajko Grlic: "Filmler akupunktur gibidir - iğne doğru noktayı yakalarsa belki de ağrıyı azaltabilir. Bu da az şey değil"

Grlic'in iğnesini arayıp bulun. En doğru noktaya saplanıp kalıyor... (Irkçı Hırvat Travesti Profesör Vjeko rolünde Sırp oyuncu Nebojša Glogovac'a çok şaşıracaksınız. Görülmemiş şey. Büyüleyici)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

* Geçmiş sayılar.

Devamla

Ben ilkokuldayken okuduğum sınıfta flütü çok çok güzel öttüren bir çocuk vardı. Normalde vicdansız bir çocuktu, annesine babasına karşı bile en ufak bir his duymuyordu. Bunu bize laf arasında kendi söylemişti. Tam laf arasında sayılmaz, çünkü tenefüste, okulumuzun bomboş bahçesinde duvar

kenarında çömelmiş, tepede amansızca parlayan güneş dünyaya bir adım daha yaklaşsın, bizi, bu okulu, bu güneş altında sarı beyaz parlayan bomboş okul bahçesini yaksın yok etsin de eve erken gidelim diye tanrılara yakarıırken konuyu kendi açmıştı: Siz annenizi babanızı seviyor musunuz lan? Ben sevdiğimi belirttim. Sevmeyecek ne var? Annem yemek yapıyor, babam da akşam eve gelip yemeği yiyor. Bana bir zararları yok. Yanımdaki arkadaşım "anne baba sevmemek günah, o yüzden seviyorum" dedi. Din kültürü dersinden fazlaca etkilendiğimiz bir süreçtirdik. Muhabbeti açan vicdansız flütçü yerden ufak taş alıp birinci sınıflardan birini kafasından vurmaya çalıştı, vuramayınca sinirlendi, çocuğu yanına çağırıp tokatladı, "öğretmene söylersen çıkışta seni abime dövdürürüm, şimdi s.ktir git" diyerek gönderdi. Ardından bize dönüp şöyle dedi: Ben sevmiyorum annemle babamı. Yanımdaki çocuk gözlerini açtı "AMA GÜNAH" diye bağırdı, flütçü çocuk da "GÜNAHSA DA TÖVBE EDERİM, GÜNAHI GEÇER!" diye bağırdı. Din felsefesi küçük bedenlerimizi ele geçirmişti, farkında olmadan her tenefüs bizden önceki filozofların cevap bulamadığı soruları ele alıyor, hararetili bir şekilde tartışıyorduk. Tartışma yerde güreşmeye döndü, sonra zil

çaldı, tekrar sınıflara girdik.

Bu hayvanoğlu hayvan çocuk blok flütü nasıl bu kadar ustalıkla ve hisli bir şekilde çalabiliyordu? İşte müzik öğretmenini çıldırtan soru buydu. Zaten müzik öğretmeninin üstüne öğretmenler odasında çok gidiyorlardı. Devamlı müziğin zihinsel gelişime katkılarından bahsetmek zorunda kalıyordu. Onu beden öğretmenleriyle evlendirmeye çalışıyorlardı. Köylük yerde topal ile topalı evlendirmeye çalıştıkları gibi. Bu çocuğun bütün müzik dışında en iyi dersi din kültürü ve ahlak bilgisi dersi idi, ondan da üç almıştı. Eğer çok iyi flüt çaldığı için çocuğa beş vermek zorunda kalırsa sanki müzik kolay bir ders, en gerizekalısı bile müzikten beş alabiliyor gibi gözükecekti.

Vicdansız çocuk yüzünden müzik dersinde bahisler devamlı yükseliyordu. Çocuk flütü iyi çaldıkça müzik öğretmeni bizi daha da zor parçalar öğrenmeye zorluyordu. Müfredatın fersahlarca ötesinde, gerekli ekipmanı olmadan kaybolmuş zavallı yolcular gibiydik. Henüz tamal çocuk şarkılarını öğrenmemiz gerekirken Atatürk'ün sevdiği şarkıları çalışmaya başlamıştık. Sabahın akşama evin içinde "Kırmızı Gülün Adı Var" türküsünün blok flüt uyarlamasını çalışıyordum. Uğraşmaktan ağzımın içi morarmıştı ama olmuyordu. O zamana kadar hiçbir sorun yaşamadığım anne babamla da aram bozulmaya başlamışlardı.

Atatürk'ün sevdiği şarkı olduğu için bir şey diyemiyorlar, ama çok kötü ve dandik plastik flütle çalındığı için hayatlarını da yaşayamıyorlardı. Flüt çalmama edemedikleri lafları pasif agresif bir tavırla diğer yaptığım her şeye, tipime ve daha o dönemde dökülmeye başlayan saçlarıma ediyorlardı. Evin bütün keyfi kaçmıştı.

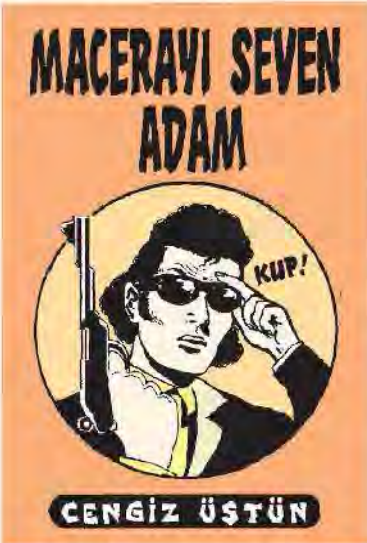
Çanakkale Türküsü'ne geçtiğimizde ben çoktan işin peşini

bırakmışım. Sözlüye kalktığımda yalan yanlış bildiğim şarkılardan birini çalıp yerime oturuyordum. Müzik öğretmeninin gözü de zaten vicdansızdan başkasını görmüyordu. "Gel bakalım" dedi, "bir de senden dinleyelim Çanakkale Türküsü'nü. Atatürk'ün en sevdiği şarkılardandır, en ufak hatayı affetmem."

Nasıl da öttürüyordu plastik flütü! Bu traş enstürmandan çıkması asla tasarlanmamış sesler zevksiz sınıfımızı dolduruyor, sınıfı ve içindeki söbü suratlı çocukları zorla güzelleştirmeye uğraşıyordu. Pencereden süzülüp vicdansızın üzerine vuran güneş bile bize yabancı, daha yumuşak, daha şevkatli bir ışıkla aydınlatıyordu. Bu muydu gerçekten demir uçlu ayakkabı aldığı gün gelip hepimize tekme atan, vücutlarımızı morluk içinde bırakan mahlukat?

Müzik öğretmeni bir hisliyle yerinden fırladı, "YETER!" diye bağırdı ve vicdansızın elinden blok flütü alıp yere çaldı. O zamanki aklımızla anlayamamıştık ama şimdi bakınca açıkça görüyorum ki vicdansızın çaldığı Çanakkale Türküsü'nü dinlerken aklına eski sevgilisi gelmişti. Çocuk bütün hisleri aynı anda yaşıtmış ve duyusal bir aşırlı yüklemeye yol açmıştı. Bizler de daha iyi durumda değildik ama en azından eski sevgilimiz yoktu. Müzik öğretmeninin eski sevgilisi vardı ve zihninin içinde bu küllenmiş aşkı Atatürk'le yanyana koymaya çalışırken yanıyordu. Hiçbirimizin yüzüne bakmadan, bir şey demeden sınıftan çıktı gitti. Hemen vicdansız çocuğun başına toplandık ve teselli etmek için "olm normal çalsaydın ya niye öyle çaldın? Çok cins adam bu, bırakabilir seni. Keşke normal çalsaydın." dedik. Zaten morali bozuk olan vicdansız iyice üzüldü, flütünü yerden aldı ve flütün ağıza giren kısmını falan hiç temizlemeden direkt çalmaya başladı. Küçük ve vicdansız bedenine basıncı yapan duygular flütün vasıtasıyla dışarı kaçacak bir tahliye deliği bulmuşlardı. Çaldı, çaldı, çaldı... Beş dakika sonra da "hocam şimdi ders boş mu" diye sormak için kızlardan birini öğretmenler odasına yolladık. Duygular partilerde kullanılıp bir kenara yığılan kağıt tabaklar gibi üst üste birikiyor, fakat bulaşık çıkartmıyordu.

Haftalık Mizah Dergisi | 19 TEMMUZ 2018 | Sayı: 568

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

